

et Forslag, som ikke laa paa Tingets Bord. Derved var man afskaaret fra at drøfte de Tanker, som laa i disse Forslag. Nu har Højre udarbejdet andre Ændringsforslag, de er fremkomne i Udvalget og fremlagte i Betænkningen, og skulde nu prøves her i Tinget, men nu fremkommer der pludselig et Forslag til Paastand paa Overgang til Dagsorden, som siger, at man skal holde sig derfra og ikke drøfte de Ting, idet Diskussionen nu maa dreje sig om denne Paastand paa Overgang til Dagsorden. Det er ejendommeligt at se, hvorledes Tinget er holdt borte fra denne Sag, og det er en ejendommelig Fremgangsmaade, at vi her skal have alt at vide fra Højres Presse. Sidste Gang var det Dagbladet „Vort Land“, der bragte Højres Forslag, og denne Gang er det Dagbladet „Nationaltidende“, som meddeler, hvad der skal ske her i Rigsdagen, og dog har Højre haft god Tid, adskillige Maaneder til at drøfte denne Sag i Udvalget, men der er der ikke fremkommet nogen Tanke om en Kommission, den er først kommet frem, efter at Udvalget har endt sit Arbejde. Det forekommer mig ganske mærkeligt, at denne Tanke ikke har foreligget i Udvalget; der havde dog været det rette Sted at drøfte, om man kunde enes om at henvise Sagen til en Kommission, om man, da man stod saa langt fra hinanden, skulde se at faa en tredje Faktor, en noget fjernere Faktor som en Kommission til at undersøge de Tanker, som ligger i Regeringsforslaget og i Højres Forslag, og muligt sammenarbejde dem. Det havde, som sagt, været naturligt, om det var blevet drøftet i Udvalget, men der har man ikke hørt et Kvæst derom, ikke en Smule. Man faar først at vide nu i Dag, i den 11te Time, at Vejen til al Drøftelse bliver spærret ved en Paastand paa Overgang til Dagsordenen, der henstiller til Regeringen at faa en Kommission nedsat.

Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) udtalte, at hvis man havde haft Maaneder for sig, vilde der have været nogen Anledning til at sende Sagen i Fællesudvalg, men det er jo Højres, de konservative Partiers egen Skyld, at Sagen er trukket ud. De har jo haft Maaneder; Højres Forslag har jo været færdigt, det var jo færdigt før Jul, for saa vidt at Tankerne var der, og at det kun lige manglede Formen, som det ikke har været saa forfærdelig vanskeligt at give det efter det Resultat, der er fremkommet, efter den Forskel, der er, paa det Forslag, der staar i Betænkningen, og det, der fremkom i

„Vort Land“ før Jul. Man har altsaa haft disse Tanker, paa den ene Side denne Form — hele Sagen har man haft liggende klar paa den ene Side —, og paa den anden Side har man haft Regeringens Forslag, det Forslag, som Oppositionen støtter. Man har haft det hele fire Maaneder; men man har ikke benyttet Tiden. Og nu, da Rigsdagen snart skal slutes, kommer de Partier og de Mænd, som har forhalet denne Sag, og siger: Hvis man havde haft Maaneder, havde Fællesudvalget været godt. Hvis nu det havde været en ganske ny Tanke, noget, man aldrig havde set før, dette at nedsætte en Kommission om en Ting, kunde man vel ogsaa have sagt: Ja, men den Ting er først faldet os ind i dette hellige Øjeblik, det er først lige nu, vi har faaet de Tanker, og saa kunde der have været nogen Undskyldning deri. Men det er det jo ikke. Saa vidt jeg erindrer, var det i 1909, at man fra vor Side, fra Socialdemokratiets Side, foreslog nedsat en Kommission; Tanken har altsaa været oppe; og den har for Resten været drøftet meget. Den Gang kunde der været nogen Mening i at nedsætte en Kommission; thi den Gang var man paa bar Bund, da havde man ikke tænkt Sagerne saa nøje igennem, som det er sket siden. Siden den Tid har jo hvert Parti her i Rigsdagen faaet sit Forslag. Højre har jo nu sit, ja, det har egentlig, som den ærede sidste Taler (Brandes) sagde, to; men de har altsaa deres. Socialdemokratiet har fremsat sit, det radikale Parti har fremsat sit, og Regeringen har fremsat sit. Man har altsaa nok at vælge mellem. Der er Tanker nok; alle Partier har gennemtænkt den Sag. Nu, forekommer det mig, er der ingen Grund til, at man skulde overlade det til en Kommission, navnlig ikke siden Regeringen er fremkommet med sit Forslag. Naar Regeringen opfordres til at fremkomme med et saadant Forslag — og det er der jo sket Henvendelse om fra de forskellige Partier, ogsaa fra vor Side, saavel om at fremkomme med Forslag til Ordning af denne Sag her som om en Valgkredsordning og Valglov —, er det, fordi Regeringen har Hjælpemidler til at fremskaffe saadanne Oplysninger, at et saadant Forslag kan blive baseret saa godt som muligt. Og naar Regeringen saa fremkommer med et Forslag, tør man være sikker paa, at dette Forslag er drøftet fra sagkyndig Side i hele det Omfang, som man kan ønske, og at dette Forslag er fremskaffet af Regeringens, Ministeriernes Personale ved alle de Hjælpemidler, som